

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010652
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010652.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2018 prejednal odvolanie obžalovaných

X) V. K.,

nar. XX.X.XXXX v A., okres W., trvale bytom E. č., XXX, okres W., t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

...

nar. XX.X.XXXX v A., okres W., trvale bytom E. č., XX, okres W., t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/165/2016 zo dňa 6. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní 1) V. K. a 2) V. V. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa §§ 20, 156 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., pretože obžalovaný V. V. dňa 28. septembra 2013 v čase približne o 16.00 hodine telefonicky vylákal poškodeného V. K., nar. XX.XX.XXXX, na stretnutie, ktoré sa uskutočnilo dňa 28. septembra 2013 v čase o 19.20 hodine v dielni obžalovaných nachádzajúcej sa v priestoroch družstva K., okres W., kde ho čakal spoločne s obžalovaným V. K., pričom pri vstupe poškodeného do dielne ho obžalovaný V. V. fyzicky napadol tak, že ho udrhel minimálne dvakrát päšťou a otvorenou dlaňou do pravej časti tváre, na čo si poškodený začal rukami kryť hlavu a padol na zem, pričom obžalovaný V. V. pokračoval v útoku údermi päšťou a kopancami, na čo k nemu pristúpil aj obžalovaný V. K. a spoločne poškodeného opakovane kopali a udierali do brucha, chrbta a nôh, čím mu spôsobili zranenia: traumatické prasknutie sleziny s krvácaním do dutiny brušnej, pomliaždenie a podkožný krvný výron sánky a spánkovej oblasti vpravo, odreniny okolia pravého oka, odreniny za pravou ušnicou a pomliaždenie pravého ukazováka, ktoré zranenia si vyžiadali narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 40 dní, pričom slezina je dôležitým orgánom, ktorého poranenie ohrozovalo poškodeného na živote.

Obžalovaný V. K. bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1, 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Obžalovaný V. V. bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1, 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obidvom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému V. K. škodu vo výške 1.449 € a poškodenej spoločnosti Dôvera - zdravotná poisťovňa škodu vo výške 1.510,84 €.

Proti tomuto rozsudku podali písomne v zákonnej lehote odvolania obidvaja obžalovaní spoločne prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Obhajca namietal najmä ustálenie skutkového stavu súdom prvého stupňa na základe výpovede poškodeného V. K.. Výpoveď tohto poškodeného trpí rozpormi, obsahuje nepresnosti (rozsah kopancov a úderov pästou do hlavy, neuvádzanie kopanca do brucha, nevysvetlenie otrasu mozgu V. K.). Podľa názoru obhajcu zranenia poškodeného V. K. mohli vzniknúť aj tak, ako tvrdia obžalovaní, teda konaním obžalovaného V. V., ktorý sa snažil brániť V. K., pričom poškodený na neho spadol. Znalec MUDr. R. A. nevytlúčil, resp. pripustil tento mechanizmus zranenia sleziny poškodeného. Zo strany poškodeného ide o účelnú obranu v tom, že nikoho neudrel, iba sa bránil, pretože tento sa chce zbaviť vlastnej trestnej zodpovednosti za otras mozgu V. K.. Vo vzťahu k použitej právnej kvalifikácii obhajca uviedol, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti aj podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. je potrebné preukázať úmysel páchatel'a k spôsobeniu ublíženia na zdraví podľa § 123 Tr. zák. V súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. sa nepodarilo na hlavnom pojednávaní objasniť skutkové okolnosti tak, aby o nich neboli dôvodné pochybnosti. Odsudzujúci rozsudok musí zahŕňať potrebnú rozumnú mieru istoty, že skutok spáchal obžalovaný, teda nesmú byť pochybnosti o zistenom skutkovom stave. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaných spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca najmä doplnil písomné dôvody tak, že v rozsudku súdu prvého stupňa nie je uvedené, ktorý z obžalovaných poškodenému spôsobil prasknutie sleziny. Súdy by mali použiť zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaných. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba. Pokiaľ aj obhajca poukazoval na nesúlad postupu súdu prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., tu je potrebné uviesť, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy usvedčujúce, ako aj ospravedlňujúce, ktoré následne súd prvého stupňa vyhodnotil v súlade so zásadou podľa § 2 ods. 12 Tr. por. (voľné hodnotenie dôkazov podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne).

Z podrobného písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že na hlavnom pojednávaní boli v tejto veci vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na rozhodnutie (výpovede osôb najmä strán v konaní a dôkazy objasňujúce charakter zranení poškodeného a mechanizmus ich vzniku, vrátane znaleckého dokazovania). Súd prvého stupňa potom uviedol svoje skutkové úvahy a závery, ktoré vzhľadom na protichodnosť tvrdení obidvoch strán, správne odvodil tiež od výpovede svedkyne P. K. - bývalej manželky poškodeného. Táto svedkyňa svojou výpoveďou najmä o tom, čo videla pri vstupe do predmetnej dielne (poškodený skrčený na zemi a obidvaja obžalovaní stáli nad ním), prakticky vyvrátila obranu obžalovaných nielen o priebehu fyzického napadnutia poškodeného, ale tiež o „páde poškodeného na obžalovaného V. K.“.

Znalec z odboru zdravotníctva síce nevytlúčil možnosť prasknutia sleziny poškodeného pádom na koleno obžalovaného, nevytlúčil však ani mechanizmus tohto zranenia spôsobom, akým uvádzal poškodený - údermi, resp. kopnutím do brušnej oblasti.

Z pohľadu dôvodov odvolania obžalovaných je potrebné uviesť, že poškodený pri kontaktoch s ošetrojúcimi lekármi vždy hovoril o napadnutí dvomi mužmi, pričom dňa 28.9.2013 o 22.30 hod. uvádzal

zranenia, ktoré bezprostredne pociťoval - úder do sánky vpravo a narazenie ukazováka (lekárska správa na č. I. 93). Hneď na druhý deň ráno, keď už mal bolesti brucha, uviedol aj údery do brucha - zistený subkapsulárny hematóm hrúbky do 30 mm (lekárska správa č. I 96-97). Napokon z lekárskeho potvrdenia (č. I. 98) vyplýva, že poškodený uviedol, že dňa 28.9.2013 o 19.00 hod. bol napadnutý dvomi známymi osobami, ktoré ho udreli do hlavy, spadol na zem a následne údery do celého tela aj kopance do oblasti brucha...

Z pohľadu správnosti použitej právnej kvalifikácie, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s názorom obhajcu v tom, že nebol preukázaný ani úmysel obžalovaných spôsobiť poškodenému ublíženie na zdraví. Preukázaný rozsah použitého fyzického násillia obidvoch obžalovaných tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, jednoznačne preukazuje záver o úmysle obžalovaných prinajmenšom vo forme nepriameho úmyslu (§ 15 písm. b) Tr. zák.), pretože obžalovaní vedeli, že svojím konaním môžu poškodenému ublížiť na zdraví, pričom s takýmto následkom boli uzrozumení. V konaní obidvoch obžalovaných išlo o opakované bitie a kopanie a nie o jednorazový úder, či kopnutie.

Pokiaľ aj obhajca obžalovaných uviedol na verejnom zasadnutí, že sa nepreukázalo, ktorý z obžalovaných spôsobil poškodenému prasknutie sleziny s krvácaním do dutiny brušnej, k tomu senát odvolacieho súdu uvádza, že násillné opakované kopanie obidvoch obžalovaných prispelo k tomuto neobanlivostnému následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví. Obhajcovi by bolo možné dať za pravdu len vtedy, ak by zo skutkovej vety rozsudku vyplýval len jeden úder alebo kopanec do brucha poškodeného. Len potom by nebolo možné pri nezistení toho, ktorý z obžalovaných tento „úder“ poškodenému zasadil, vyvodit' trestnú zodpovednosť aj za tento ťažší následok na zdraví poškodeného.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaných smerujúcich proti výroku o vine.

Senát odvolacieho súdu preskúmal aj výrok o uložených trestoch obidvom obžalovaným, ako aj výroky o ich povinnosti nahradiť spôsobené škody. Obžalovaní týmto výrokom osobitne nevytýkali žiadne chyby. Odvolací súd pritom zistil, že obidvom obžalovaným boli uložené výchovné tresty odňatia slobody v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Pre takéto výchovné tresty okrem doterajšej beztrestnosti obžalovaných svedčila aj doba, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti.

Výroky o náhrade škody pritom vyplývajú zo zistených zranení poškodeného, vrátane nákladov na liečenie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.